

Ons verblijf in Arapoti, Brazilië

donderdag, 26 september 2019

Zondag a.s. heb ik geen dienst. Ons plan was om een weekendje naar Curitiba te gaan, maar omdat er zondag belijdenis wordt gedaan in de IERA, vinden we dat we daar eigenlijk niet gemist kunnen worden. We besluiten vandaag maar een dagje naar Ponta Grossa te gaan, 135 km hier vandaan. Ponta Grossa is de stad waar een goed ziekenhuis is. Veel mensen uit onze kolonie komen op afspraak bij specialisten die verbonden zijn aan dit ziekenhuis. Als we Ponta Grossa binnenrijden zijn er direct weer herkenningpunten. "Hoe was het ook maar weer... sloegen we hier bij de muur met klimop niet altijd linksaf?" Veel komt ons bekend voor van vier jaar geleden, maar het precieze weten we niet meer. Dus rijden we nu toch maar richting 'Centro'. En ja hoor, daar zien we het grote witte gebouw weer waar we vrij kunnen parkeren. Parkeergeld betalen gaat hier volgens een (voor ons) vreemd systeem. Iedere stad heeft zijn eigen parkeerboekje. Zo'n parkeerboekje moet je kopen in de stad zelf. Als je de auto parkeert, schrijf je een bonnetje uit met daarop hoe lang je van plan bent te blijven. Laat het nu zo zijn dat wij twee of hooguit drie keer in Ponta Grossa komen in deze

drie maanden dat we hier in Brasil zijn. Zo'n boekje is voor ons dan ook overbodig.

We bezoeken hier het moderne winkelcentrum 'Palladium'. Dit winkelcentrum is geliefd bij de mensen uit onze kolonie en ook nu treffen we daar bekenden aan. Vaak wordt een ziekenhuis-afspraak gecombineerd met even winkelen... en hier de maaltijd gebruiken.

Vier jaar geleden aten we hier graag en ook nu voelen we ons hier weer op ons gemak.

zaterdag 27 september 2019

Zaterdagavond worden we gebeld: "Gaan jullie mee naar de pizzeria?" Graag natuurlijk! Pizza eet men hier 's avonds na acht uur en dan vooral op zaterdagavond. Door de week kan ook, maar dan betreft het vaak een verjaardag of iets dergelijks.

Ik krijg het idee dat men hier pizza's eet als een hapje bij de borrel en niet als een maaltijd. In tegenstelling tot in Nederland, waar we per persoon één pizza bestellen, krijgen we hier meerder soorten in één grote ronde schaal opgediend. Als groep

kies je niet alleen de verschillende smaken, maar ook de doorsnee van de pizza: 25 cm, 35 cm of 40 cm. Zo van groot, groter, grootst. Een flinke en direct ook doelgerichte discussie voor er wat besteld gaat worden. Ik krijg bijna medelijden met de serveerster die bij ieder tafeltje opnieuw te maken krijgt met: welke pizza's nemen we... is iedereen het eens met de keus? En kunnen we het eens worden over de wijn? Of nemen we 'erveja' (bier)? Maar gezellig is het zeker!

En wat wij in Nederland helemaal niet kennen, is dat er als nagerecht nog eens weer een pizza wordt besteld, maar dan met een zoet en fruitig beleg. Voor velen is dit toch echt wel 'de kers op de taart'. Brazilianen houden van zoet!

zondag 28 september 2019

Wij vinden het fijn om op zondagmorgen vroeg in de kerk te zijn. We kunnen dan 'ons eigen plekje' innemen, hetzelfde plekje dat we onszelf vier jaar geleden ook al hebben toegeëigend. Het voordeel hiervan is dan dat we de hele gemeente kunnen overzien en ons kunnen oefenen in wie wie is. Als pastor is het fijn de gemeenteleden bij naam te kennen. Het zijn hier families waarvan we de ouders en hun kinderen kennen. Waar het gaat om de kinderen van de kinderen moeten wij het nog te vaak af laten weten.

Wat we ook doen voor de dienst is: briefjes ronddelen van de bezoeken die we van plan zijn de komende week af te leggen. Dit is een handige methode die we vier jaar geleden ook al hebben toegepast. Blijkbaar zijn dit handelingen die ons het beste passen. Iedere Hollandse predikant zal het weer anders doen.

Vandaag zijn er elf jonge mensen die belijdenis van hun geloof afleggen. Een

bijzonder gebeuren! Zowel deze jongeren als ook de kerkenraadsleden krijgen een anjer op de borst gespeld... echt feestelijk! Wat ons ook opvalt is dat de kleur vandaag rood is. Top! Wij zijn uitgenodigd door de familie, van een van de belijdeniskandidaten, op de Hollandse Club te komen eten. Daar komen de beide opa's en oma's, ooms en tantes en enkele vrienden bij elkaar. Voor ons is zo'n 'belijdenisfeest' wel een heel bijzonder gebeuren. We komen met veel mensen in gesprek. Al met al weer een mooie dag.